

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ
DNR-4.720.47.2018.KS

Warszawa, 21 luty 2019 r.

DECYZJA NR DNR-1/10/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096) oraz art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie wniosku przedsiębiorcy Planta spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Tarnowie z 15 stycznia 2019 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/93/2018 z 20 grudnia 2018 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję w zakresie pkt 2, nakładającego karę pieniężną w wysokości 5 000 zł za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa - grilla 14” Dr Grill art. nr 11935 (kod EAN: 5907516712869).

UZASADNIENIE

Pismem z 15 stycznia 2019 r. przedsiębiorca Planta sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie (wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 21 stycznia 2019 r.) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK”) nr DNR-1/93/2018 z 20 grudnia 2018 r.

Do wydania zaskarżonej decyzji doszło w następującym stanie faktycznym i prawnym.

Pismem z 12 czerwca 2018 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi grilla 14” Dr

Grill art. nr 11935 (kod EAN: 5907516712869) (dalej jako „grill”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Planta sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie.

Grill 14” Dr Grill art. nr 11935 (kod EAN: 5907516712869) składa się z pokrytej emalią, stalowej miski paleniskowej w kolorze czarnym, chromowanego rusztu na żywność z trwale przymocowanym uchwytem, owiewki – metalowej osłony paleniska w kolorze czerwonym (z zaczepami na brzegach i otworami po środku osłony paleniska), umożliwiającymi trzystopniową regulację wysokości rusztu grillowego, trzech nóżek zakończonych antypoślizgowymi zaślepkami (w górnej części każdej z nóżek znajdują się po dwa otwory służące do przykręcenia ich do spodu miski paleniskowej), metalowej, okrągłej półki dolnej, służącej do połączenia nóżek i stabilizacji grilla oraz kompletu śrub i nakrętek do montażu grilla. Osłona paleniska mocowana jest do miski paleniska na cztery zaczepy; na brzegu miski paleniska znajdują się cztery prostokątne otwory, w których należy umieścić zaczepy osłony. W dolnej części osłony znajduje się sześć okrągłych otworów o średnicy ok. 15 mm, umożliwiających przepływ powietrza. Produkt posiadał wymiary: średnica grilla (miski paleniska) – ok. 35,5 cm, średnica rusztu na żywność – 32 cm, wysokość owiewki (osłony przeciwwietrznej) – 9 cm, wysokość grilla – bez owiewki ok. 44 cm; z owiewką – ok. 53 cm, średnica półki 32,5 cm, głębokość paleniska – ok. 40 mm (w najgłębszym miejscu). Na opakowaniu produktu znajdowały się m.in. informacje: „*Grill okrągły 11935 Dr. Grill, kod EAN: 5907516712869, made in PRC, PLANTA Sp. z o.o., ul. Ks. Prym. Kard. St. Wyszyńskiego 16 A, 33-100 Tarnów, POLAND, Tel. 0048 14 62 66 200, fax. 0048 14 62 66 486, biuro@planta.net.pl, www.planta.net.pl*”. Ponadto bezpośrednio na produkcie (na tylnej części owiewki) umieszczono dane: „*PLANTA Sp. z o.o., ul. Ks. Prym. Kard. St. Wyszyńskiego 16 A, 33-100 Tarnów, tel./fax +48 14 628 32 90*”. Do produktu dołączono instrukcję montażu i obsługi, zawierającą m.in. następujące informacje: „*wyprodukowano dla Grupy Ogrodniczej Planta, kraj pochodzenia ChRLD, importer i dystrybutor: PLANTA Sp. z o.o., ul. Ks. Prym. Kard. St. Wyszyńskiego 16A, 33-100 Tarnów, POLAND*”.

Badania organoleptyczne przeprowadzone przez inspektorów reprezentujących Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wykazały, iż grill może nie być bezpieczny z uwagi na zaniżoną głębokość paleniska, która mierzona od najniższego punktu podstawy do górnej krawędzi boku wynosiła 40 mm, podczas gdy zgodnie z pkt 4.2.3.3 normy PN-EN 1860-1+A1:2017-08 *Urządzenia, paliwa stałe i podpalki do grilli. Część 1: Grille opalane paliwami stałymi. Wymagania i metody badań* (dalej jako „norma”),

dla palenisk o średnicy ≤ 400 mm, na ponad 80% powierzchni użytkowej paleniska wymagana jest minimalna głębokość 50 mm.

Prezes UOKiK zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096), (dalej jako „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 31 sierpnia 2018 r. powiadomił przedsiębiorcę Planta sp. z o. o. z siedzibą w Tarnowie (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa grilla, wyznaczając mu termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie.

W toku postępowania jego strona poinformowała, że zakupiła od chińskiego przedsiębiorcy łącznie 3 942 sztuki grilla, z czego sprzedała 38 dystrybutorom i czterem konsumentom 3 342 grille, natomiast 16 produktów zostało uznanych za towar uszkodzony i braki inwentaryzacyjne. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt strona postępowania poinformowała kontrahentów o zagrożeniu stwarzanym przez grill, na dowód czego przedstawiła wzór pisma oraz wiadomość mailową z 13 września 2018 r. W wyniku podjętych działań 19 dystrybutorów przekazało oświadczenia o nieposiadaniu produktów na stanie magazynowym. Strona postępowania przedłożyła również faktury korygujące potwierdzające zwrot 111 sztuk produktów odebranych od 18 kontrahentów, które następnie zostały przez nią zutylizowane razem z egzemplarzami posiadanymi na stanie magazynowym w łącznej liczbie 606 grilli, na dowód czego przedłożyła fakturę VAT nr FS-1499/18/10 z 26 października 2018 r., kartę przekazania odpadu nr 1/2018 z 26 października 2018 r. oraz wydruk systemowy z 25 października 2018 r. wskazujący na stan magazynowy produktu. Dodatkowo, strona postępowania przeprowadziła akcję informacyjną na należącej do niej stronie internetowej na temat zagrożeń stwarzanych przez grille i możliwości ich zwrotu, na dowód czego przekazała zrzut ekranu strony www.

Decyzją nr DNR-1/93/2018 z 20 grudnia 2018 r. Prezes UOKiK na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stwierdził, że przedsiębiorca będący stroną postępowania usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez grill 14” Dr Grill art. nr 11935 (kod EAN: 5907516712869) i umorzył postępowanie administracyjne (pkt 1 decyzji). Ponadto, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa – grilla 14” Dr Grill art. nr 11935 (kod EAN: 5907516712869), nałożył na przedsiębiorcę Planta sp. z o.o.

z siedzibą w Tarnowie karę pieniężną w wysokości 5 000 zł, płatną do budżetu państwa (pkt 2 decyzji).

W związku ze złożonym wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, Prezes UOKiK pismem z 23 stycznia 2019 r. poinformował stronę postępowania o wynikającym z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań, a także przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Jednocześnie Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przedstawienie dowodów które potwierdzają jej twierdzenie, że tylko jednak partia grilli nie spełniała wymagań bezpieczeństwa.

Strona w piśmie z 5 lutego 2019 r. oświadczyła, że poszczególne partie grilli były dostarczane przez chińskiego producenta na podstawie dokumentów importowych. Każda z faktur zawiera informacje na temat ilości zakupionych sztuk oraz nr faktury dostawcy, pozwalający zidentyfikować z której partii pochodzą. Do pisma załączono fakturę zakupu z 18 stycznia 2017 r. i fakturę dostawcy z 18 stycznia 2017 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, co następuje.

Istotą ogólnej zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, wyrażonej w art. 15 Kodeksu postępowania administracyjnego, jest zapewnienie stronom postępowania prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, realizowanego poprzez złożenie odwołania od decyzji organu I instancji. Stosownie do art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, przy czym art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego stanowi, że przez „ministra” należy rozumieć również Prezesa i wiceprezesa Rady Ministrów pełniących funkcje ministra kierującego określonym działem administracji rządowej, ministrów kierujących określonymi działami administracji rządowej, przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podporządkowanych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra, a także kierowników innych równorzędnych urzędów państwowych załatwiających sprawy, o których mowa w art. 1 pkt 1 i pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego. W świetle powyższego, od rozstrzygnięć wydanych przez Prezesa UOKiK – będącego centralnym

organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów, nad którego działalnością nadzór sprawuje Prezes Rady Ministrów – przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, który stosownie do art. 129 § 2 w związku z art. 127 Kodeksu postępowania administracyjnego wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie postępowania.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/93/2018 z 20 grudnia 2018 r. został złożony przez stronę postępowania w terminie.

Konstrukcja prawna odwołania jest oparta na zasadzie skargowości co oznacza, że postępowanie odwoławcze uruchamianie jest przez czynność procesową legitymowanego podmiotu - strony lub uczestnika na prawach strony. Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury, jeżeli strona postępowania jednoznacznie w odwołaniu wskazuje, że zaskarża decyzję pierwszoinstancyjną w określonej części, organ drugiej instancji nie może wykroczyć poza tak wyznaczone granice kompetencji organu odwoławczego. W związku z tym, organ drugiej instancji nie może poddać kontroli niezaskarżoną część decyzji organu pierwszej instancji i ponownie rozpatrzyć sprawę także w zakresie rozstrzygniętym niezaskarżoną częścią orzeczenia (*vide m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 21 maja 2007 r., I OSK 556/06, LEX nr 338307*).

Z uwagi na fakt, że strona postępowania jednoznacznie zaskarżyła rozstrzygnięcie zawarte w pkt 2 decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/93/2018 z 20 grudnia 2018 r., rozstrzygnięcie zawarte w pkt 1 wskazanej decyzji jest ostateczne i prawomocne w trybie postępowania administracyjnego.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania wniosła o złagodzenie bądź uchylenie nałożonej na nią kary pieniężnej.

Wniesienie odwołania prowadzi do ponownego rozpatrzenia tej samej sprawy administracyjnej (tożsamej pod względem podmiotowym i przedmiotowym) oraz rozstrzygnięcie jej decyzją administracyjną przez organ drugiej instancji. Granice postępowania dowodowego generalnie wyznaczają zasady ogólne postępowania administracyjnego. Organ odwoławczy, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej (art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego) i zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego) dokonuje oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji. Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej

instancji, nie zaś jedynie kontrola decyzji organu I instancji czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (B. Adamiak w: B. Adamiak, J. Borkowski: Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2017). Organ jest zatem zobowiązany do ponownego rozważenia wszelkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Stosując się do wskazanych wytycznych, Prezes UOKiK w toku postępowania wszczętego na skutek wniosku strony postępowania dokonał ponownej analizy zgromadzonego materiału dowodowego w zakresie objętym zaskarżeniem.

Przedsiębiorca Planta sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie jest producentem grilla 14” Dr Grill art. nr 11935 (kod EAN: 5907516712869) w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie ze wskazanym przepisem, producentem jest przedstawiciel wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela – importer produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W skład materiału dowodowego postępowania wchodzi faktury świadczące o zakupie przez Planta sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie łącznie 3 942 grilli z Chin.

W myśl art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, iż norma PN-EN 1860-1:2013-07 *Urządzenia, paliwa stałe i podpałki do grilla - Część 1: Grille opalane paliwami stałymi - Wymagania i metody badań.*, stanowi wyżej opisany rodzaj normy, inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i Prezes UOKiK dokonali oceny bezpieczeństwa grilla 14” Dr Grill art. nr 11935 (kod EAN: 5907516712869) z uwzględnieniem wymagań określonych w tej normie.

W toku kontroli inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że grill może nie być bezpieczny z uwagi na zaniżoną głębokość paleniska, która mierzona od najniższego punktu podstawy do górnej krawędzi boku wynosiła 40 mm, podczas gdy zgodnie z pkt 4.2.3.3 normy, dla palenisk o średnicy

≤ 400 mm, na ponad 80% powierzchni użytkowej paleniska wymagana jest minimalna głębokość 50 mm. Opisana powyżej nieprawidłowość konstrukcyjna może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków i urazów w trakcie użytkowania produktu ze względu możliwość wypadania paliwa z misy paleniska, co może w konsekwencji doprowadzić do pożaru i poparzenia konsumenta.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ww. ustawy produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4, nie jest produktem bezpiecznym.

Mając na uwadze wyniki kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej Prezes UOKiK uznał, że kwestionowany grill nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i stwarza zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń ani w toku postępowania prowadzonego w I instancji, ani też w złożonym wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Wprowadzenie na rynek produktu który nie jest bezpieczny stanowi naruszenie art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i uprawnia Prezesa UOKiK do nałożenia kary, o której mowa w art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W niniejszej sprawie zaistniały więc przesłanki ustawowe, uprawniające Prezesa UOKiK do nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stosuje się zasady odstąpienia od kar pieniężnych, określone w art. 189f Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie ze wskazanym przepisem, organ odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub

strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Zgodnie z § 2 tego przepisu, w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W toku postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją Prezes UOKiK nie wydał postanowienia wyznaczającego stronie termin na przedstawienie dowodów, o którym mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK zważył więc, czy w niniejszej sprawie nie wystąpiły przesłanki określone w art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W ocenie Prezesa UOKiK, nie można było uznać, że w niniejszej sprawie zaistniała znikoma waga naruszenia prawa. Jak wynika z Komentarza do Kodeksu postępowania administracyjnego pod red. Wierzbowskiego (Legalis), naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie ze sobą społecznego niebezpieczeństwa. Wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe, jak waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc.

Za interes chroniony przez ustawę o ogólnym bezpieczeństwie produktów należy uznać zdrowie i życie konsumentów. Prezes UOKiK stoi więc na stanowisku, że odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej w przypadku naruszenia przepisów tej ustawy jest możliwe tylko w wyjątkowych przypadkach. Słusznie także w zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK podniósł długi okres w jakim grille były wprowadzane na rynek (lata 2013 – 2018) i ich ilość (3 942 sztuki). Prezes UOKiK nie posiada również żadnych informacji z których by wynikało, że strona postępowania została już ukarana za to samo zachowanie. Z uwagi na powyższe, Prezes UOKiK nie dopatrył się w niniejszej sprawie przesłanek do zastosowania odstąpienia i poprzestania na pouczeniu.

Jak stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 4 lutego 2011 r., sygn. akt VI SA/Wa 2414/10, „*decyzja o nałożeniu kary ma charakter uznaniowy, co oznacza, że ewentualne rozstrzygnięcie co do ukarania należy do organu, który dokonuje oceny działań producenta jako zagrażających i w jakiej mierze interesowi publicznemu, a wymierzając karę pieniężną w określonej wysokości, kieruje się stopniem oraz okolicznościami, w jakich doszło do naruszenia obowiązków, co wynika z art. 33a ust. 4 u.o.b.p.*”.

Istotą administracyjnych kar pieniężnych jest ich sankcyjny charakter, dzięki któremu stanowią one instrument urzeczywistnienia nakazów i zakazów publicznoprawnych. Administracyjna kara pieniężna to określona w ustawie sankcja o charakterze pieniężnym, nakładana przez organ administracji publicznej, w drodze decyzji, w następstwie naruszenia prawa polegającego na niedopełnieniu obowiązku albo naruszeniu zakazu ciążącego na osobie fizycznej, osobie prawnej albo jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej (art. 189b Kodeksu postępowania administracyjnego). Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej sprowadza się zatem do wydania przez organ administracji publicznej nakazu uiszczenia określonej w akcie stosowania prawa kwoty przez podmiot, który nie wykonywał lub wykonywał nienależycie ciążący na nim obowiązek administracyjny (L. Staniszevska, *Materialne i proceduralne zasady*, s. 29).

Nakładanie kar pieniężnych w ramach uznania administracyjnego oznacza możliwość dokonania przez organ wyboru spośród kilku możliwych rozstrzygnięć, z których każde będzie formalnie zgodne z prawem. W przypadku ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów ustawodawca określił maksymalną wysokość kary za dany delikt, a wybór wysokości kary jest pozostawiony uznaniu Prezesa UOKiK.

W sytuacji gdy przepisy prawa regulują kary, które mogą być wymierzane w ramach uznania administracyjnego, organ administracji publicznej ma obowiązek, biorąc pod uwagę przede wszystkim zasadę prawdy obiektywnej, jak również zasadę przekonywania, rozważyć całokształt okoliczności sprawy z uwzględnieniem wymienionych w ustawie przesłanek miarkowania administracyjnej kary pieniężnej, pamiętając, że zebrane w sprawie dowody mogą mieć wpływ nie tylko na złagodzenie wymiaru kary, ale także jej zaostrenie. Wynik tych działań organu powinien zaś znaleźć swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji nakładającej karę, bowiem to uzasadnienie w przypadku decyzji opartych na uznaniu „wymaga (...) od organu nie tylko wykazania legalności rozwiązania, lecz również jego celowości. Spełnia też istotną rolę z punktu widzenia kontroli, ponieważ wykazuje motyw,

jakimi kierował się organ, realizując powierzone mu upoważnienie” (M. Jaśkowska, Uznanie administracyjne a inne formy władzy dyskrejonalnej administracji publicznej, w: System Prawa Administracyjnego, t. 1, 2015, s. 285).

W złożonym wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania nie kwestionuje faktu, że poddane kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej grille 14” Dr Grill art. nr 11935 (kod EAN: 5907516712869) nie spełniały wymagań bezpieczeństwa. Strona postępowania dowodzi natomiast, że stwierdzone przez Inspekcję Handlową nieprawidłowości dotyczyły tylko jednej partii, liczącej 780 sztuk, zakupionej na podstawie faktury z 18 stycznia 2017 r. W jej ocenie świadczy o tym fakt sprzedaży grilli od 2013 r. i brak wcześniejszych skarg konsumentów.

W opinii Prezesa UOKiK, wskazane przez stronę postępowania argumenty nie mogą świadczyć o tym, że tylko 780 spośród 3 342 sztuk wprowadzonych przez nią na rynek grilli 14” Dr Grill art. nr 11935 (kod EAN: 5907516712869) nie spełniało wymagań bezpieczeństwa. Strona nie przedstawiła bowiem żadnych dowodów, które by ten fakt potwierdzały. Przede wszystkim należy zauważyć, że liczba grilli będących przedmiotem postępowania została określona przez Prezesa UOKiK na podstawie informacji przedstawionych przez stronę postępowania. W piśmie z 19 września 2018 r., w odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK o przedstawienie dowodów potwierdzających zakup zakwestionowanych grilli strona postępowania przedstawiła łącznie osiem faktur, potwierdzających zakup 3 942 sztuk produktów. Dodatkowo, w piśmie z 26 października 2018 r. strona postępowania oświadczyła, że wadliwy model grilla „*był dystrybuowany przez spółkę Planta od 26.02.2013 r.*”. Co więcej, strona postępowania podjęła działania w celu wycofania grilli od wszystkich dystrybutorów (a nie tylko od tych którzy zakupili 780 sztuk). Za tym, że wszystkie grille 14” Dr Grill art. nr 11935 (kod EAN: 5907516712869) miały taką samą konstrukcję (a więc i wadę) przemawia także fakt, że wszystkie zostały zakupione od tego samego producenta. Strona - pomimo wezwania Prezesa UOKiK – nie przedstawiła dowodów które by potwierdziły teorię o wadliwości jednej tylko partii. Za dowód taki nie może zostać uznana faktura zakupu i faktura dostawcy – świadczą one jedynie o tym, że jedna z partii grilli (wskazana przez stronę postępowania jako ta, z której pochodziła badana przez Inspekcję Handlową próbka) liczyła 780 sztuk. Tymczasem należy przypomnieć, że w orzecznictwie sądowym ugruntował się pogląd, że choć w procedurze administracyjnej regułą jest, że to na organie spoczywa ciężar udowodnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia, jednakże również na stronie ciąży obowiązek współdziałania z organem

i przedstawienia konkretnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Ma to znaczenie zwłaszcza wtedy, gdy postępowanie zmierza do nałożenia na stronę obowiązków, a nieudowodnienie konkretnego faktu może prowadzić do wydania decyzji dlań niekorzystnej (m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 5 marca 2015 r., sygn. akt II GSK 188/14). Także podniesiony przez stronę postępowania brak reklamacji i skarg nie jest w ocenie Prezesa UOKiK wystarczającym dowodem potwierdzającym że pozostałe grille były bezpieczne, skoro w piśmie z 19 września 2018 r. oświadczyła, że nie otrzymała jakichkolwiek skarg (a więc także dotyczących tych produktów, co do których nie kwestionuje, że nie spełniały wymagań bezpieczeństwa). Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes UOKiK prawidłowo w zaskarżonej decyzji określił liczbę produktów które nie spełniały wymagań bezpieczeństwa.

Niezależnie od przedstawionych przez stronę postępowania argumentów, Prezes UOKiK ponownie dokonał oceny pozostałych przesłanek jakie zostały uwzględnione przy wymierzaniu nałożonej na stronę postępowania kary pieniężnej. Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków (art. 33a ust. 4 ustawy). Jak stwierdził m.in. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 22 maja 2015 r. sygn. akt VI SA/Wa 3597/14 „przez stopień i okoliczności naruszenia obowiązków należy rozumieć takie okoliczności, jak: stopień współpracy z organem nadzoru rynku w zakresie eliminacji zagrożeń stwarzanych przez produkt, ilość niebezpiecznego produktu wprowadzonego na rynek, profesjonalny charakter działalności, ilość ewentualnych skarg konsumentów na produkt, przeznaczenie produktu dla kategorii konsumentów szczególnie narażonych czy też ewentualna notoryjność naruszania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.” Należy za słuszne uznać, że profesjonalny charakter działalności gospodarczej prowadzonej przez stronę postępowania obliguje ją do znajomości i przestrzegania przepisów prawa i dokładania należytej staranności tak, by wprowadzane przez nią na rynek produkty były bezpieczne, niezależnie od tego, jaka jest ich cena. Kolejną okolicznością przemawiającą na niekorzyść strony postępowania jest długi okres wprowadzania na rynek produktów, a także duża liczba wadliwych produktów wprowadzonych na polski rynek - 3 942 sztuki, z czego do konsumentów trafiło 81,96% produktów. Podkreślić także należy, że grille są kupowane przez konsumentów z zamiarem używania przez dłuższy czas, co zwiększa ryzyko zaistnienia wypadku. Na niekorzyść strony postępowania przemawia również okoliczność, że naruszone przez nią wymaganie dotyczące minimalnej głębokości paleniska funkcjonuje długi

okres czasu (występowało także w wycofanej już normie PN-EN 1860-1:2004 *Urządzenia, paliwa stałe i podpałki do grilla - Część 1: Grille opalane paliwami stałymi - Wymagania i metody badań*, opublikowanej we wrześniu 2004 r.).

Za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie, która wpłynęła na obniżenie kary pieniężnej, Prezes UOKiK słusznie natomiast uznał brak skarg i reklamacji dotyczących kwestionowanych produktów, jak również informacji o wypadkach konsumenckich z udziałem grilli oraz fakt, iż strona postępowania podjęła współpracę z organem nadzoru – przedłożyła dowody potwierdzające, iż zagrożenia stwarzane przez kwestionowane produkty zostały wyeliminowane. Należy jednak zaznaczyć, że zgodnie z orzecnictwem sądów administracyjnych okoliczność braku skarg i reklamacji stanowi jedynie dodatkową okoliczność. Przykładowo, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 13 stycznia 2010 r., sygn. akt VI SA/Wa 1855/09 wskazał, że „organ [Prezes UOKiK] uwzględniając interes strony postępowania wskazał, że wymierzając karę uwzględnił brak skarg konsumentów na sprzedawany produkt, choć, w ocenie Sądu, w obliczu udokumentowanego, realnego zagrożenia ze strony kwestionowanej rozpałki fakt ten powinien w najmniejszym stopniu wpływać na wysokość kary”.

Jak już to zostało obszernie wyjaśnione w zaskarżonej decyzji, dla celów wymierzania kar pieniężnych nakładanych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes UOKiK uwzględnia wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez przedsiębiorcę. Sposób wyliczania korzyści majątkowej był już wielokrotnie przedmiotem analizy sądów administracyjnych i spotkał się z ich akceptacją – np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 23 grudnia 2010 r., sygn. akt VI SA/Wa 1967/10 czy z 15 lutego 2013 r. sygn. akt VI SA/Wa 2374/12). W niniejszej sprawie Prezes UOKiK ustalił, że korzyść majątkowa jaką uzyskała strona postępowania w wyniku sprzedaży 3 231 sztuk produktów które nie są bezpieczne wyniosła 60 419,70 zł. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na przekazanych przez stronę postępowania informacjach z których wynikało, że grill był sprzedawany w przedziale cenowym od 8,13 zł do 29,27 zł, a zatem organ nadzoru przyjął, że średnia cena sprzedaży grilla wynosi 18,70 zł. Ustalając wysokość kary Prezes UOKiK uwzględnił także 111 produktów zwróconych przez dystrybutorów i zniszczonych przez stronę postępowania wraz z egzemplarzami posiadanymi na stanie magazynowym (łącznie 606 sztuk).

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ rozpatrujący wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Rozpatrując sprawę na skutek środka zaskarżenia wniesionego przez stronę postępowania z zachowaniem ustawowego terminu, po przeprowadzeniu postępowania z zachowaniem reguł wyrażonych w art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów podniesionych przez stronę postępowania, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do uchylenia lub zmiany zaskarżonej decyzji. Biorąc pod uwagę wymienione powyżej okoliczności, zarówno łagodzące jak i obciążające, Prezes UOKiK uznał nałożoną karę pieniężną w wysokości 5 000 zł za adekwatną do stwierdzonych naruszeń prawa. Kara pieniężna stanowi 5% maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie - do 100 000 zł. W opinii Prezesa UOKiK, zaskarżony pkt 2 decyzji nr DNR-1/93/2018 z 20 grudnia 2018 r. spełnia wymagania formalne, określone w art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zawarte w nim rozstrzygnięcie jest prawidłowe zarówno pod kątem zgodności z prawem, jak i z punktu widzenia jego celowości i słuszności.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r.

w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- 1) do 10 000 zł – 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
- 4) ponad 100 000 zł – 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Dorota Karczewska
Wiceprezes